

Skotsko: Zapomeňte na svobodu

- CZ24 News | 22. srpna 2021

SKOTSKO: Svoboda je velmi skotský pojem. Mel Gibson ji slavně vykřikl ve filmu Statečné srdce v roli skotského bojovníka za svobodu Williama Wallace a vždy byla ústřední hodnotou hnutí za nezávislost. Byl dokonce zmíněn v jednom z největších skotských historických dokumentů – v Arbroathské deklaraci z roku 1320, v níž skotská šlechta usilovala o to, aby papež uznal zemi jako nezávislý stát. Stálo v něm: *“Nebojujeme pro čest, bohatství nebo slávu, ale výhradně za svobodu, které se žádný pravý muž nevzdá a položí za ni i svůj život”*.

Silná slova. Přesto by se dalo odpustit, kdyby si někdo myslel, že Skotsko zapomnělo, co svoboda znamená v praxi. Je ironií, že vláda, jejímž deklarovaným cílem je vymanit se ze spárů Unie, si pojem svobody vykládá zvláštním způsobem. Vztah současné skotské vlády ke svobodě projevu je velmi problematický. Nejprve jsme tu měli [případ Craiga Murrayho](#), bývalého diplomata a aktivisty, který neúnavně vede kampaň na podporu Juliana Assange. V současné době sedí v edinburské věznici, protože byl stíhán za psaní blogu o procesu s Alexem Salmondem. Na svou obhajobu tvrdil, že nezveřejnil žádné informace, které by již nebyly veřejně dostupné. Přesto byl odsouzen k 8 týdnům vězení, což je všeobecně [považováno](#) za bezprecedentní a politicky motivovaný čin.

Dále je tu příklad Marion Millarové, feministky, účetní a matky, která na Twitteru vystupovala proti transgenderismu a byla obviněna podle zákona o nenávistných sděleních. Obzvláště jí vadil vliv transgenderového hnutí, které označila za “dravý kult”, na děti. Za několik [tweetů](#), v nichž vyjádřila své pocity v této věci, byla zatčena a koncem tohoto měsíce ji čeká soud. Její příznivci, z nichž mnozí jsou součástí skupiny “For Women Scotland” na Twitteru, ji považují za něco jako mučednici za práva žen ve Skotsku a začali tweetovat pod hashtagem #womenwontwheesht (“wheesht” je skotské slovo pro “být zticha”).

Ve Skotsku panuje skutečné znepokojení nad tím, do jaké míry pronikla do vládní politiky lobby transgenderových a LGBT+ osob. Minulý týden [se objevily titulky novin](#), když ministr školství zveřejnil nové pokyny, které umožňují dětem již od čtyř let změnit ve škole pohlaví a dát si jiné jméno, pokud si to přejí, bez souhlasu rodičů. Pokyny rovněž navrhuje, aby možnosti her pro děti na prvním stupni byly “genderově neutrální”; aby knihy a pomůcky obsahovaly transgenderové osoby a aby se školní děti účastnily pamětních dnů transgenderu (uvádí měsíc historie LGBT a Den viditelnosti transgenderu).

Kromě zřejmých problémů, že děti jsou manipulovány a nuceny řešit otázky, o kterých nejsou psychicky připraveny přemýšlet, a že jim stát bere základní rodičovská práva, je zde také otázka, jakým způsobem skotská vláda tyto “rady” získala. Nedávno byla na toto téma vyvrácena [infografika](#) vytvořená skotskou vládou, neboť jeden z uživatelů Twitteru upozornil na chybnou interpretaci údajů. Zdá se však, že pro tyto ideologicky zaměřené liberální bojovníky na faktech nezáleží.

Ani na veřejném mínění nezáleží. V [průzkumu](#), který provedla rozhlasová stanice TalkRadio a v němž se ptala, zda lidé souhlasí s novým skotským zákonem o změně pohlaví u dětí mladšího školního věku, se totiž 98 % respondentů z 24 600 vyjádřilo proti. Pokud žijeme v demokracii, jak je možné, že se je takový zákon přijat, když s ním naprostá většina občanů nesouhlasí? A jak je možné, že každý, kdo se postaví proti tomu, že vláda vychází vstříc transgenderové lobby, je pokárán nebo v horším případě zatčen?

Vezměme si například Ruth Wishartovou, skotskou novinářskou veteránku, která se odvážila otevřít tuto otázku v nedávném článku. Odvážně napsala: “Musíme mluvit o únosu. O únosu vládní politiky vokálními aktivistickými skupinami. Únos základních vědeckých poznatků. Únos anglického jazyka. Únos rodičovských práv. Ptala se, proč transgenderová komunita, která představuje asi 1 %

populace, prosazuje své zájmy na úkor všech ostatních menšinových skupin a práv ženské populace, která tvoří nejméně 50 % populace. Wishart uvedl názorný příklad – rozhodnutí skotské vlády instalovat v posledních letech ve svých budovách “genderově neutrální” toalety. To ve skutečnosti znamenalo zrušení řady záchodů určených pouze pro ženy, protože prostor byl omezený.

Ruth Wishartová, ačkoli je za svůj názor [označována](#) za “transfobní” (nejen komentátory, ale i politiky), má ve všech těchto bodech naprostou pravdu a je rozumná. Tímto způsobem dává hlas velkému počtu Skotů, kteří se bojí otevřeně vyjádřit své názory ze strachu z pronásledování. Na konci svého článku Wishartová cituje biologa Chrise Wrighta, který říká, že pokud se biologické pohlaví “masově popírá, stáváme se rukojmími chaosu. Nemůžeme si prostě dovolit ztratit naše kolektivní pouto s realitou”.

Chaos však není to, co mě znepokojuje. Spíše naopak – zdá se, že zažíváme typ vysoce organizovaného autoritářského liberalismu, který zasahuje do soukromého života každého skotského občana. Stejně jako ve Třetí říši budou mít nyní děti blíže ke státu než ke svým rodičům. Podle zákona o nenávistných projevech (Hate Speech Act), který byl předložen na začátku tohoto roku, může být dokonce i to, [co se řekne u kuchyňského stolu](#), nahlášeno úřadům, pokud to bude považováno za “diskriminační”. Mnohé vrstvy společnosti, včetně katolické církve, poukazovaly na to, že takové kroky poškozují svobodu projevu, ale jejich volání bohužel narazilo na hluché uši.

Zdá se, že koaliční vláda SNP a Zelených má za cíl učinit ze Skotska maják liberalismu a bude pravděpodobně pokračovat v prosazování trans a LGBT agendy za každou cenu. Je to samozřejmě politicky motivované. Tím, že se distancuje od konzervativní vlády ve Westminsteru, může voličům ukázat, že hodnoty Skotska jsou drasticky odlišné od těch anglických, a učinit se tak atraktivnější pro liberálnější mládež, což se, jak doufá, promítne do většího počtu hlasů SNP u volebních urn. (Není náhodou, že skotská vláda snížila ve Skotsku věk pro účast ve volbách na 16 let, aby získala větší podporu pro nezávislost).

Odvrácenou stranou je však to, že tím trpí svoboda projevu. Ze zastánců tradičních rodinných hodnot se stávají transfobové. Lidé vyjadřující svůj názor jsou zatýkáni, a dokonce zavíráni. To není svoboda, o které skotští aktivisté za nezávislost po staletí snili. Autoritářská vláda, které se skotští nacionalisté chtějí zbavit, je možná blíže, než si uvědomují...

Autor: Johanna Ross

Překlad: zvedavec